

ROLNIK

ORGAN C. K. GALICYJSKIEGO TOWARZYSTWA GOSPODARSKIEGO
wychodzi w każdą sobotę

Prenumerata wynosi wraz z przesyłką pocztową:

w Państwie Austriackiem.

rocznie 8 koron. półrocznie 4 koron.

W Rosyi rocznie 5 rubli sr. — W W. Księstwie Poznańskim 3 talary.

Członkowie galic. Tow. gospodarskiego płacą 10 K.
wkładki rocznej, otrzymują „Rolnika“ bezpłatnie.

Ogłoszenia zamieszcza się za opłatą 15 h. od wiersza trzy razy łamanego, drobnym drukiem, albo za jego miejsce.

Przy częstszym inserowaniu oraz przy ogłoszeniach większych, znaczny rabat.

Ogłoszenia przyjmuje: Agencja Ogłoszeń. Lwów, pasaż Hausmanna 9.

Manuskryptów nieumieszczonych nie zwraca się.

Reklamacye uwzględnia się tylko do wyjścia numeru następnego.

Przedruk bez podania źródła niedozwolony.

Redakcyja i Administracyja „Rolnika“ ul. Słowackiego l. 8. II. piętro.

T R E Ś Ć :

Ustawodawstwo rolnicze państwowe w Austrii w r. 1901. (Dr. W. P.) (Ciąg dalszy). — Mszyce na roślinach strączkowych. (K. M.) — Kronika. — Pytania i odpowiedzi. — Wiadomości handlowe. — Ogłoszenia.

Ustawodawstwo rolnicze państwowe w Austrii w roku 1901.

(Ciąg dalszy)

Drugą pracą ustawodawczą Rady państwa w zakresie agrarnym jest uchwalona wreszcie ustawa o stowarzyszeniach zawodowych rolniczych, dotąd jeszcze w Dzienniku ustaw państwa nie publikowana. Ustawa ta ma swoją historję, którą w swoim czasie przedstawiliśmy czytelnikom *Rolnika* ¹⁾ W projekcie obecnym Rząd zastosował się do życzeń subkomitetu Rady rolniczej państwowej i uchwalił tejsze Rady w r. 1899, tworząc jedynie bardzo ogólną ustawę ramową i pozostawiając ustawodawstwu krajowemu jak największą dowolność, czy i o ile i w jakim zakresie zechcą wprowadzić stowarzyszenia zawodowe przewidziane nową ustawą państwową. Zarazem opuszczono w nowym projekcie wszystkie postanowienia przymusowe, co do przystępowania obowiązkowego rolników należących do stowarzyszeń zawodowych, do przedsiębiorstw przez stowarzyszenie zakładanych, choćby ryzykownych, które to postanowienia miały charakter nieco — socjalistyczny.

Jako pracę trzecią Rady państwa ważną dla rolnictwa, należy wspomnieć uchwalenie ustawy o margarynie, która ma uniemożliwić fałszowanie masła i innych produktów mleczarskich lub przynajmniej fałszowanie to znacznie utrudnić. Przez margarynę, smalec margarynowy i ser margarynowy, rozumie ustawa ta — przedłożona jako projekt rządowy jeszcze w roku 1900 (Nr. 579 załączników do stenograficznych protokołów Izby deputowanych z r. 1900 Serya XVI; — wszystkie wyroby zbliżone do masła wyrabianego z mleka, smalcu lub sera, w których tłuszcz w nich zawarty nie pochodzi wyłącznie z mleka. Oleo margaryna (margaryna) jest więc w rozumieniu ustawy tej: produkt tłuszczowy, uzyskany przez topienie surowego łożu i wydzielenie zeń stałych części, za-

wierających stearynę; sztucznym tłuszczem do potraw (kunstspeisefette) są wyroby podobne do smalcu świńskiego, których zawartość tłuszczu jednak nie składa się wyłącznie z takiego smalcu. Natomiast niefałszowane tłuszcze zwierzęce czy roślinne nie zaliczają się w myśl ustawy tej do sztucznego tłuszczu potrawowego (§. 1.).

Wszystkie dopiero wzmiankowane produkta mogą być wprowadzane w handel, tylko z oznaczeniem, które odpowiadają ich rzeczywistemu składowi i należy do nich dodawać, już przy ich fabrykacyi przymieszek nie szkodzących ich barwie i wogóle ich istocie a ułatwiających rozpoznanie ich w handlu. Sprzedający wyroby te mają podać władzy przemysłowej lokale, w których będzie mieć miejsce wyrób, przechowywanie, opakowywanie i sprzedaż tych produktów, tudzież osoby kierujące przedsiębiorstwem lub je dozoruujące, jakoteż każda zmianę zasłać co do lokalów tych lub osób. Przedmiotem handlu obnośnego wyroby te być nie mogą. Właściciele, kierownicy i dozorczy przedsiębiorstw, mających na celu produkowanie wyrobów o których mowa, obowiązani są każdego czasu władzom i ich organom udzielać na żądanie tychże wyjaśnień co do sposobu fabrykacyi, rozmiarów przedsiębiorstwa i używanych do produkcyi surowców, a władze te i ich organa mają prawo każdego czasu, w lokalach, gdzie te wyroby się wyrabiają, opakowują lub sprzedają, tak samo gdzie sprzedaje się masło zwykłe, smalec zwykły i ser, przedsiębiorze rewizye i brać próbki z towarów. Władzami nadzorczeni są te same władze, które ustawa z 16. stycznia 1896 §. 89. D. u. p. z r. 1897 ustanowiła dla kontroli nad pilnowaniem środków żywności. Lokale dla wyrobu i sprzedaży produktów margarynowych, mają mieć napisy wpadające w oko, a wskazujące na to, że tu właśnie takie tylko wyroby się sprzedają; więc napisy n. p.: „margaryna“, „smalec maszynowy“ i t. d. Tak samo dokładnie i ściśle mają być podobnymi napisami oznaczone paczki, taski, pudełka etc, w których wprowadza się w handel wyroby margarynowe, a o ile paczki te ważyłyby więcej jak 3 kilo mają być zaopatrzone też plombą zarejestrowaną urzędownie (§§. 4, 5, 6, 8, 9 i 13). Nie wolno sprzedawać w Austrii mieszanin wyrobów margarynowych z właś-

¹⁾ Por. „Rolnik“ z 8. lipca 1899. Artykuł p. t. „Druga sesya rady rolniczej państwowej“.

ciwem masłem lub smalcem a używanie mleka lub śmietany do wyrobów tych jest dopuszczalne tylko do pewnej granicy (do równej ilości mleka lub śmietany na równą ilość tłuszczów z mleka nie pochodzących). Nie wolno też w lokalach gdzie się wyrabia, przechowuje lub sprzedaje masło lub smalec maślany, wyrabiać razem, przechowywać lub sprzedawać wyroby margarynowe: w handlu drobiazgowym zaś, gdzie to z konieczności jest dopuszczalne, muszą wyroby margarynowe sprzedawane być mimoto w oddzielnych naczyniach i w oddzielnych miejscach.

Władza rządowa jest uprawniona zakazać sprzedawanie masła, w którym zawartość tłuszczu nie dochodzi do pewnej minimalnej granicy, lub w którym zawartość wody i soli pewną maksymalną granicę przekracza.

W końcu zawiera ustawa rygory karne. Ustawa ta nie otrzymała jeszcze sankcji.

Z dalszych prac ustawodawczych Rady państwa, które mogą obchodzić sfery rolnicze, należy wspomnieć reformę służby państwowej weterynaryjnej, dokonaną przez uchwalenie ustawy w dniu 27. września 1901 L. 148. Dz. u. p. Znaczenie reformy tej polega na tem, że ustawa dopiero co wspomniana wymaga od państwowych organów weterynaryjnych fachowego wykształcenia (dyplomu weterynarskiego uzyskanego w wyższej szkole weterynaryjnej i weterynarskiego egzaminu fizykalnego), zato jednak polepsza ich byt materyalny i stanowisko społeczne.

Również należy wspomnieć, tak bardzo pożądaną dla ludności rolniczej zniesienie rządowych rogatki drogowych i przejazdowych, uchwalone przez Izbę deputowanych jeszcze na dniu 22. marca 1901, przyczem ponownie na posiedzeniu z 22. października 1901 uchwaliła Izba rezolucyę wzywającą Rząd, by zniesienie to mogło nastąpić już od 1. stycznia 1902. Niestety, zniesienie to dotychczas nie nastąpiło, gdyż uchwalona ustawa nie otrzymała także dotychczas sankcji, a Rząd żąda przedtem jakiejś kompensaty, za dochody, które przynosiły mu rogatki.

Z przedłożeń rządowych wreszcie, nad którymi pracowała w zeszłym roku Rada państwa, należy wspomnieć przedłożenie zmieniające i uzupełniające ustawę o organizacji giełd z 1. kwietnia 1875 r. l. 67. Dz. u. p. Nad przedłożeniem tem (objętem Nr. 1057 dodatków do stenograficznych protokołów posiedzeń Izby deputowanych XVII Sesya 1901) ponieważ dotyczy kwestyi bardzo ważnej i żywotnej dla rolnictwa, którą nieraz już poruszaliśmy, tj. handlu terminowego, zastanowimy się nieco szerzej.

Jak wiadomo czytelnikom *Rolnika* z naszych artykułów o tej sprawie zamieszczonych w czerwcu i lipcu roku zeszłego*), wielka ankieta zwołana w r. 1900 w listopadzie i grudniu przez c. k. Ministerstwa rolnictwa i handlu, w sprawie reformy giełdowego handlu terminowego produktami rolniczymi, nie wydała na razie żadnego rezultatu. Dopiero na posiedzeniach państwowej Rady rolniczej z 24. i 31. stycznia 1901 postawił członek tej Rady, który zarazem brał udział jako expert w ankiecie z r. 1900, p. Robert Sand, właściciel dóbr w Austrii niższej, najpierw wniosek żądający zbadania przez subkomitet Rady rolniczej, mający się wybrać, rezultatów ankiety z r. 1900; następnie drugi wniosek: ażeby Rada rolnicza na podstawie sprawozdania tego subkomitetu przedłożyła Ministerstwu rolnictwa swoją opinię co do handlu terminowego giełdowego produktami rolniczymi i co do ewentualnych zarządzeń ustawodawczych, które należałoby wydać w sprawie tego handlu.

I tak się stało. Wybrano subkomitet, który ze swej strony wybrał dwóch referentów, mających opracować sprawozdanie i wnioski dla pełnej Rady rol-

niczej: wspomnianego dopiero co p. Sanda i profesora politechniki w Bernie p. Schullern-Schrattenhofen. Referentom tym polecił subkomitet, aby stali się pogodzić w swych zdaniach i przedłożyć jeden referat; chyba w razie, gdyby porozumienie się nastąpić nie mogło, wolno im było przedłożyć dwa referaty.

Jak to w swoim czasie wspomnieliśmy, porozumienie do skutku nie przyszło i na posiedzeniu subkomitetu z 6. maja 1901 przedłożyli pp. Sand i Schullern-Schrattenhofen dwa oddzielne, zasadniczo co do stanowiska różniące się referaty. Gdy referat p. Sanda dążył do zupełnego zakazu handlu terminowego, referat prof. Schullern-Schrattenhofen dążył do reformy giełdy i ograniczeń handlu terminowego takich, by tenże nie mógł szkodzić rolnictwu. Jakkolwiek przewodniczący subkomitetu radca dworu profesor Tadeusz Pilat przyłączył się do zdania profesora Schullern-Schrattenhofen, a prof. Schullern-Schrattenhofen złożył opinię swą do aktów rozprawy, większość subkomitetu przyjęła na posiedzeniu dalej idące wnioski p. Sanda, a za nią poszła też na pełnym posiedzeniu z 3. czerwca roku zeszłego Rada rolnicza.

Zarządzenia zalecane przez pełną Radę kulminowały w tem, że dążyły do zakazu w drodze ustawy giełdowego handlu terminowego, nie chcąc jednak ograniczać realnego interesu dostawczego na czas. Zresztą zalecała bowiem pełna Rada rolnicza także przepisy mające na celu reformę giełdy i ograniczenie jej autonomii, co do których cały subkomitet był zgodnym. A więc: wprowadzenie do kierownictwa giełdy przedstawicieli interesów rolniczych; piastowanie godności członka sądu rozjemczego giełdowego tylko przez fachowo wykształconego sędziego; zreformowanie norm giełdowych zwyczajnych (Börsensancen) i zatwierdzenie ich przez państwo; zrewidowanie regulaminu giełdowego; odpowiedzialność za należyte zbadanie kursu komisji ustanowionej dla ich badania, tudzież także odpowiedzialność komisarza giełdowego, kwalifikowanie t. z. obciążenia kursu jako oszustwa i karania go i td. i td.

Mniejszość w subkomitecie Rady rolniczej była przeciwną zakazowi handlu terminowego, z powodu, że chcąc go zniesić, trzeba przedewszystkiem dać jego ustawową prawną definicyę, określić ściśle, co się rozumie przez handel terminowy, a to jest wprost nie podobnem!

Było to zdanie, które przeważało w wielkiej ankiecie z roku 1900 i które potwierdziło w zupełności doświadczenie Prus, gdzie zakaz handlu terminowego ustawowo wypowiedziany dla giełdy produktowej berlińskiej i wszedł w życie z 1. styczniem 1897, dał tylko powód do obejść ustawy*). Natomiast była ta mniejszość zdania, że można handel terminowy scharakteryzować ekonomicznie, podać jakie są znamienne jego cechy i tak jak większość ekspertów ankiety z r. 1900 zgadzała się w tem, że cechą handlu terminowego jest to, że sprzedaż, kupno, jakość towaru, jednostka umowna, termin dostawy, postanowienia co do wykonania świadczenia, stosują się do przyjętych w pewnym miejscu norm giełdowych zwyczajowych, wskutek czego i towar będący przedmiotem umowy i sama umowa stają się bardzo łatwo przenośnymi, każdej chwili i na każdego. Ta łatwa przenośność zmniejsza przy interesach terminowych do możliwego minimum odpowiedzialność kupiecką stron, liczba transakcji wzrasta szalenie bez względu na realną podaż i na realny popyt za zbożem, występują interesa najrzykowniejszej natury, a wszystko to przy ciągnięciu notowaniu i ogłaszaniu cen co chwila się zmieniających oddziaływa na ceny produktów rolniczych nawet przy

*) „Reforma handlu terminowego giełdowego produktami rolniczymi w Austrii“ *Nra „Rolnika“* 26, 27 i 28 z 28. czerwca i 6go i 13go lipca roku 1901.

*) Porównaj ciekawo co do tego artykuł Goldenbauma „Auflosung und Wiederherstellung der Berliner Productenbörse in Schmolle's Jahrbuch für Gesetzgebung, Verwaltung und Volkswirtschaft.“ 4. 1901 str. 239 i n.

realnych zakupach i realnych sprzedażach. Mianowicie ponieważ handel terminowy nie tylko realnie ale fikcyjnie podaż zwiększa, przeto skoro istnieje już tendencja do niższej cen produktów rolnych ceny te pod wpływem handlu tego spadają jeszcze i jeszcze niżej, niżej nawet kosztów produkcji. Cały szereg norm giełdowych zwyczajowych, jak ustalony niemi, abstrakcyjny rzecz można, typ zboża; umowy „na mniej więcej”; normy o dostawie niezakontrowanego towaru; o wytknięciu braków towaru przez kupca; obliczanie abstrakcyjne uszkodzowania; klauzula mniejszej wartości i t. d. sprzyjają tylko tej niższej cenie!..

Trzeba dodać wreszcie, że normy te giełdowe, stoją nieraz w zupełnej sprzeczności z austriackim kodeksem cywilnym i handlowym.

Mniejszość subkomitetu dążyła więc, że względu, że zakaz handlu terminowego uważała za niemożliwy i bezskuteczny, do takiego zreformowania giełdy, jej organizacji i norm giełdowych, by usunąć szkodliwe skutki ekonomiczne handlu terminowego, zredukować autokratyczne panowanie giełdy nad targiem, do właściwej miary, przystosować wpływ jej do normalnych pojęć o jedności organicznej całego życia gospodarczego w państwie i o prawie władzy interwencji wszędzie tam, gdzie okazują się niebezpieczne dla ogółu objawy, gdzie jedna część organizmu gospodarczo-społecznego chciałaby żyć — kosztem drugiej.

Charakterystycznym jest, i jest to dowód, że mniejszość subkomitetu zajęła trafne stanowisko, że przy wielkiej ankiecie z roku 1900, sfery giełdowe, interesowane w pierwszym rzędzie dalszym istnieniem spekulacji terminowych, daleko więcej obawiały się „zreformowania na śmierć” handlu terminowego, jak jego zakazu; wiedziały bowiem dobrze — jak pouczyło doświadczenie Prus — że zakaz da się zawsze obejść.

Rząd w swoim przedłożeniu zesporocznem, o którym chcemy właśnie mówić, nie słuchał wcale opinii pełnej Rady rolniczej, lecz stanął na stanowisku zajętem przez mniejszość subkomitetu.

Przedstawisz bowiem w „objaśniających uwagach” do przedłożenia, urzędzenia handlu terminowego, jego rozwój, znaczenie międzynarodowe, zżubne skutki dla cen produktów rolnych, zaznaczył zaraz dalej¹⁾, że z dwóch dróg, które można było obrać dla zapobieżenia szkodliwym następstwom tego handlu: zakazu i zreformowania go, obrał drugą, tak że względu na trudność dania ściślej definicyi prawnej handlu tego, a niewystarczanie charakteryzacyi tylko ekonomicznej w ustawie (sędzia w praktyce miałby zadanie nie do zwalczania!), jak że względu na stosunki praktyczne Austro-Węgier. Zniesienie handlu terminowego w Austrii bowiem — jak to osobno jeszcze oświadczył minister rolnictwa hr. Giovanelli na posiedzeniu komisji gospodarczej Izby deputowanych na dniu 6 listopada roku zeszłego — niedopuszczenie tego handlu na giełdzie Wiedeńskiej²⁾, pozostałoby bez znaczenia, bez równoczesnego zniesienia go na Węgrzech na giełdzie Buda-Peszteńskiej. Owszem wyszłoby to tylko na niekorzyść Austrii. Działanie na odległość handlu terminowego i cen wytworzonych przez, jest zanadto silnem, aby odległość między Wiedniem a Pesztem miała tu jakie znaczenie.

Handel terminowy skoncentrowałby się cały na giełdzie Buda-Peszteńskiej i stamtąd oddziaływałby na ceny Cislitawii. Targi Cislitawskie byłyby zależne od notowań Buda-Peszteńskich, a Wiedeń straciłby znaczenie jako główny targ zbożowy, tak co do obrotu w granicach Austrii, jak co do dowozu zboża z Austrii do Węgier. Dla krajów Cislitawii zaś, które dla Węgier są krajami dowozowymi,

ważnem jest zawsze mieć targ taki w rękę, a w razie zakazania handlu terminowego tylko w Austrii, wzmógłby tylko z pewnością i rozwinął się więcej niż dziś targ Buda-Peszteński.

Pominąwszy te, na końcu wspomniane argumenta natury czysto oportunistycznej, które wypowiedziane w interesie Wiednia, nie koniecznie mają siłę przekonującą, Rząd zajął jak widzimy stanowisko zasadnicze, zmierzające tylko do reformy handlu terminowego, a reformę tę i jej kierunek najlepiej określa samo przedłożenie rządowe.

Zaznacza ono w części ogólnej, że Rządowi chodziło o wprowadzenie nowych form dających rękojmię:

1) Że interes zawierany na termin, będzie miał treść rzeczywistą, braną na seryo (seriösen Vertragsinhalt) a charakter realny efektywny przynajmniej w stadium wykonania. W tym celu jakoteż dla usunięcia zakorzenionych wyobrażeń, że przy giełdowym handlu terminowym musi się rozchodzić tylko o towar nieprzydatny zupełnie i wykonanie zobowiązania czysto fikcyjne; wprowadzono postanowienie, że wydane przez kierownictwo giełdy przepisy co do warunków umów giełdowych i ich rozvikłania (normy zwyczajowe (Usancen) i likwidacyjne) muszą ulegać zatwierdzeniu Ministerstwa Skarbu, Handlu i Rolnictwa, i odpowiednio ostre postanowienia do zwyczajowej jakości towaru i wypowiedziania go (§ 8 do 12 przedłożenia).

2) Że notowanie kursów, które pośredniczy specjalnie w działaniu na odległość handlu terminowego będzie jak najstaranniejsze i jak najdokładniejsze (§§ 8 do 10 i §§ 23 i 26 przedłożenia).

3) Że spekulacje nielegalne będą o ile można wstrzymane. W tym celu wprowadzono postanowienia nie dopuszczające na giełde osób niepowołanych do tego zawodowo i wzmocniono wpływ Rządu na organizację i kierownictwo giełdy (§§ 6, 21; 22, dalej 5 i 7 przedłożenia).

Niestety całe to przedłożenie Rządowe, które mogło w znacznej części i daleko lepiej, niż prosty zakaz, usunąć złe skutki handlu terminowego, natrafiło na silną opozycję Izby, która odesłała je nazad do subkomitetu komisji gospodarczej, z życzeniem, by zakaz handlu terminowego w ustawie był wyraźnie wypowiedziany. Gdy jednak Rząd jak widać z poprzednich jego oświadczeń nie ma zamiaru „robić experimentu”, przeto cała ta tak ważna sprawa odłożona została prawdopodobnie — ad calendas graecas.

W końcu wspomnieć musimy o jeszcze jednym przedłożeniu Rządowem, które dotyczy interesów rolniczych: o przedłożeniu o ubezpieczeniu pensyjnym urzędników prywatnych a tem samem oficyalistów w majątkach ziemskich. Izba deputowanych zajęła się przedłożeniem tem w roku zeszłym o tyle, iż przydzieliła je komisji gospodarczej, skąd dopiero w tym roku przyjdzie przed plenum Izby.

Dr. W. P.

Mszyce na roślinach strączkowych.

W ostatnich dwóch latach we wschodniej części Galicji pojawiły się mszyce na grochu, bobie, bobiku tak obficie, iż w wielu okolicach Podola groch został całkowicie zniszczony i plonu nie dał żadnego. Liczne są skargi i wołania o radę na tego szkodnika, który grozi wprost uczynieniem uprawy grochu niemożliwą. Dla objaśnienia nazwch czytelników chcemy tutaj podać to, co dotąd wiemy w ogóle o rozwoju mszyce, przyczynach klęski i środkach zaradczych.

Najwięcej od mszyce cierpi groch — pojawiają się one jednakże i na innych roślinach strączkowych mianowicie bardzo licznie na bobie, bobiku i wyce. Na

¹⁾ Por. str. 26 i 27 Nr. 1057 dodatków do stenograficznych protokołów posiedzeń Izby deputowanych XVII Sesja 1901.

²⁾ Giełda Wiedeńska jest jedyną giełdą Cislitawii na której uprawia się handel terminowy.

grochu żyje kilka gatunków odrębnych, których jednak sposób życia i rozmnażania się jest zupełnie podobny.

Najpospolitszymi na grochu są mszyca zielona większa *Siphonophora ulmariae* Sch. i mniejsza *Aphis pisi*, obie podobne do mszyc żyjących na różach i drzewkach owocowych (*Aphis rosae*). Wylęgają się one z wczesną wiosną z jaj zimowych, złożonych na różnych roślinach dziko rosnących na ścierniskach itp., a mogą także i żywe mszyce przetrzymać w kryjówekach osłoniętych, zwłaszcza, gdy zimy łagodne. Rozmnażanie się mszyce postępuje niezmiernie szybko i z jednej samicy wylęgłej na wiosnę mogą być już w lecie miliony. Mszyce rodzą się żywe bardzo drobnutkie ledwie okiem dostrzegalne, żywiąc się sokami rośliny rosną szybko i już w parę dni po urodzeniu wydać mogą nowe pokolenie. Zład szybkość rozmnażania się wprost bajeczna.

W początkach lata pojawiają się wśród dojrzałych osobników niektóre uskrzydłone, co mogą się przemieszczać na odległe nawet pola i spowodować rozszerzenie się tej plagi. Opatrzony ostrym rykiem i ssawką, nakłuwają soczyste części rośliny, obsiadają wierzchołki pędów i gałązek i wysysają soki roślinne, powodując zniknięcie całej rośliny i nieurodzaj ziarna. W miarę zysychania się i twardnienia starszych części przemieszczają się mszyce coraz bardziej ku wierzchołkowi na partie świeże i zielone. Gdy roślina cała obeschnie, opuszczają ją i szukają nowego żywiciela. Ku jesieni, gdy temperatura się obniży, przestają się mszyce mnożyć licznie — a samice znoszą tak zwane jaja zimowe szare, trudne do spostrzeżenia — drobne jak ziarenka piasku, dające początek następnej wiosennej generacji. Wszystkie mszyce wydzielają z tylnych rurek drobnymi syropowatą gęstą, słodką cieczą, która zbiera się nieraz na łądzygach grochu, znana pod nazwą „rosy miodowej”, powodującej również obychanie wierzchołków przez zasklepienie wszelkich otworków w skórcie rośliny. Na bobiku i bobie żyje zupełnie podobnie mszyca wielka czarna, najczęściej z gatunku *Aphis papaveris*.

Zniszczenie na grochu może być tak zupełne, że gdy się widzi groch silnie mszycą obsiedziony, to lepiej od razu nie czekając dojrzenia na zielono skosić na paszę, albo przorywać na zielony nawóz (odrzuca głębok) — ma się przynajmniej jaką taką z zielonej masy korzyść. W bobiku szkody pospolicie mniej dotkliwe bywają. Zauważono, że pojawienie się mszyc w większej ilości zawisło do pewnego stopnia od pogody. W lata mokre, przepadźiste nigdy one wielkiej szkody nie robią — za to lata suche, gorące, sprzyjają ich rozwojowi nadzwyczaj. Z tego powodu w okolicach o klimacie więcej kontynentalnym, stepowym, stają się mszyce prawdziwą plagą, podczas gdy n. p. na zachodzie Galicji są już mniej dokuczliwe.

Radykalnych sposobów niszczenia tego szkodnika nie znamy niestety. Ogródnicy radzą sobie silnym skrapianiem odwarem z mydła i kwasy albo wyciągiem tytoniowym, albo wreszcie emulsją mydła, wody i nafty. Środki te jednak przy wielkich obszarach prawie nie możliwe do użycia. Przeorywanie ściernisk grochowych odrzuca głębokie niszczy ich dużo, ale nie wszystkie. Więcej zniszczyć można przez przorywanie takiego obsiedzonego grochu na zielono — a głębok.

U bobiku i bobu zrywanie wierzchołków łądzygiem zmniejsza szkodę i korzystnie wpływa na osadzenie dolnych strąków. Zwłaszcza przy późniejszych gatunkach bobiku obcięcie najmłodszych części łądzygi odejmuje mszycom środowisko, na którym żyją, ale ich nie niszczy. U grochu obcinanie takie jest oczywiście niemożliwe.

pozostają zatem tylko środki zapobiegawcze. Im szybciej groch dojrzewa, tym mniej czasu mają mszyce do rozmnożenia się i uszkodzenia, zatem zaleca się wybór odmiany wczesnej — równo i szybko dojrzewającej. Wczesny zielony groch drobny pastewny jest odporniejszy przeciw mszycom, jak odmiany angielskie

wielkoziarnowe. Wczesny siew — uprawa pod groch wykonana w jesieni, dla zachowania całej wilgoci zimowej w roli, przez co groch szybciej wschodzi i rośnie z wiosną — są także środkami zapobiegawczymi do polecenia. Nawożenie wapnem i kwasem fosforowym pod groch przyspiesza vegetację i dojrzewanie grochu zatem działa korzystnie.

Przykrycie nasienia zwykłym pługiem jednoskibowym jest zwykle za głębokie, wadliwe i opóźnia wschody — powinno się używać do tego pługów czteroskibowych, lub też siałę rzędowo po należytym przygotowaniu roli i przy silnym obciążeniu radełek.

W ogóle dobry stan uprawy i wynawożenie ziemi byle nie przenażenie azotem, i zwarty stan grochu na łące, przajem nieco gęstszy niż zwykle siew przyspieszają dojrzewanie. Domieszka $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{8}$ części owsa o twardej słomie do wysiewu działa korzystnie chroniąc przeciw zbyt wczesnemu wylęgnięciu grochu i przyczyniając się do zwartości roślin.

K. M.

KRONIKA.

Walne Zgromadzenie członków oddziału stryjsko-żydaczowskiego c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego odbędzie się w Stryju dnia 13. lutego 1902 o godzinie 2. w sali Rady powiatowej.

Porządek dzienny: 1. Sprawozdanie z czynności Oddziału w r. 1901;

2. Sprawozdanie kasowe Oddziału za rok 1901;

3. Przyjęcie nowych członków Oddziału;

4. Wybór delegatów na Radę ogólną we Lwowie na r. 1902;

5. Wnioski Rady Oddziału:

a) w sprawie popierania sadownictwa w okolicy;

b) objęcie na rok 1902/3 dostawy zboża dla magazynu wojskowego w Stryju, i wybór delegata do powstać mającego Związku Oddziałów w obrębie X korpusu (przemyskiego) dla dostaw;

c) wydawanie na próbę okólników i sprawozdań targowych dla obu powiatów, mających wychodzić co pewien czas, i rozsyłania tychże do gmin i t. d.

6. Wnioski członków (proponujące co do uchwał powziętych przez Oddział) należy bezwarunkowo podać przewodniczącemu na piśmie dla uniknięcia nieporozumień i omyłek).

Po ukończeniu posiedzenia nastąpi rozłozowanie między obecnych członków Oddziału, którzy wpłacili swe wkładki za rok 1902 do dnia posiedzenia lub w tymże dniu:

1. trójki kur rasowych;

2. kaczora pełnej krwi Peking;

3. pakietu nasion warzywnych do uprawy w ogrodzie.

Prosimy o liczny zjazd członków!!!

Przewodniczący: *Julian Brunicki*.

Ogólne zgromadzenie Towarzystwa wzajemnej pomocy dzierżawców ziemskich, odbędzie się we Lwowie (ulica Słowackiego 8, biuro c. k. Towarzystwa gosp. galic.) w sobotę dnia 15-go lutego 1902 o godzinie 10-tej przed południem, na które dla ważności sprawy, uprasza się wszystkich PT. członków o konieczne przybycie.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.

2. Przedłożenie bilansu i sprawozdanie komisji kontrolującej.

3. Propozycja Rady Nadzorczej o rozwiązanie Towarzystwa.

4. Wybór delegata na zgromadzenie związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

5. Przyjęcie nowych członków i wpłat.

6. Wnioski członków.

Sekretarz:

Przewodniczący:

St. Tuchnowicz.

Mieczysław Jaksza Rozeń.

„**hodowca drobiu**”, czasopismo poświęcone hodowli drobiu, gołębi, ptactwa ozdobnego i śpiewającego oraz królików, wydawane nakładem Towarzystwa chowu drobiu we Lwowie,

rozpoczęło trzeci rok swego istnienia. Nr. 1 z bieżącego roku zawiera dłuższe artykuły: „Kaczką Aylesbury“ i „Srebrniak krakowski“ z rycinami, dalej dalszy ciąg obszerniejszej rozprawy p. t. „Chów gołębi“, wreszcie obfitą kronikę, z której z usługują na wzmiankę: „Kilka uwag co do wyboru i chowu drobiu“ oraz referat odczytany na zgromadzeniu Tow. rolniczego w Kielcach p. t. „Gospodarstwo kobiece, oraz związany z niem drobny przemysł“. Całoročna prenumerata pisma wychodzącego raz na miesiąc, wynosi 6 koron; członkowie Towarzystwa chowu drobiu we Lwowie otrzymują pismo bezpłatnie. Dla właścicieli wkładka do Towarzystwa wynosi tylko 3 korony rocznie; za to każdy otrzymuje pismo i kurnik zarodowy. Włoscian z powiatu lwowskiego i sąsiednich, pragnących przyjść bez wielkich nakładów do dotrego drobiu, zachęcamy gorąco do zapisywania się na członków tego Towarzystwa. Zgłaszać się należy do Prof. Dr. Szpilmana ul. Kochanowskiego L. 33.

W komisji budżetowej Rady państwa toczyły się w ostatnich dniach obrady nad etatem ministerstwa spraw rolniczych. Z polskich członków komisji p. Eugeniusz Abrahamowicz z przemówieniem swem zaznaczył, że organizacja gospodarstwa w kraju znajduje się dopiero w pierwszym rozwoju, że jednak bez materialnej pomocy te organizacje gospodarskie nie rozwijają się i nie wzbudzą u ludu zaufania. Kółka rolnicze są tą podstawą, na której opiera się akcja dla szerokich warstw. Atoli po oc państwa dla Kółek rolniczych jest minimalna, tak że to co zdziałano, zostało osiągnięte bez tej pomocy. W końcu mówca wzywa rząd, aby wydatniej, niż dotąd popierał Kółka rolnicze.

Również p. Romanowicz domagał się podwyższenia subwencji dla „Kółek rolniczych“ jakoteż podwyższenia subwencji dla ogólnych celów rolnictwa w Galicji. Żądał sankcji ustawy o włościach rentowych, uchwalonej przez Sejm galicyjski i wzywając rząd, aby w sprawie zmian, kończących w ustawie, porozumiał się z galicyjskim Wydziałem krajowym tak, aby ustawa jak najrychlej mogła otrzymać sankcję monarcha.

Wreszcie poruszył sprawę Kółek rolniczych p. Kozłowski. Wykazawszy konieczność przeprowadzenia całego szeregu reform w zarządzie rolnictwa, żądał również podwyższenia subwencji dla Kółek rolniczych i domagał się utworzenia stałego funduszu dla celów rolniczych.

St. M.

Zbyt na ziemiaki. „Producenci, na zachód od Lwowa, mający do sprzedaży ziemiaki w gatunkach jadalnych, zdrowych, czystych i nie zmieszanych, mianowicie 4 wagony ziemiaków „Champion“ a 4 wagony innych gatunków, zechcą oferty z podaniem cen loco stacya kolejowa, wnieść jak najspieszniej do biura Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych we Lwowie ul. Kopernika 19 II.“

Strzelanie jako ochrona przeciw gradowi we Włoszech coraz więcej się rozpowszechnia. Niemiecki rzeczoznawca dla spraw rolniczych podaje następujące dane w tym względzie. Z końcem 1900 r. było we Włoszech w okręgach uprawy winorośli 10.000 stacyi strzelniczych. Projekt ustawy regulującej urządzenie i obsługę tych stacyi w sposób urzędowy wniesiono już do parlamentu w r. 1899 wtedy jednak z powodu zamknięcia sesji nie został uchwalony. Dopiero w czerwcu 1901 r. wydano taką ustawę — a spowodowały ją liczne skargi rolników z okolic, gdzie już takie strzelanie urządzono, skargi na to, że wielu właścicieli nie chce się przyczyniać do kosztów tej ochrony — a tak ciągną wszyscy zyski, podczas gdy niektórzy tylko płacą za to. Ustawa tedy postanawia teraz, że każdy właściciel gruntów znajdujących się w okolicy, w której ta ochrona przeciw gradowi ma być zorganizowana, o b o w i ą z a n y jest przystąpić do miejscowego konsorcjum, jeżeli utworzenie takiego konsorcjum zostanie uchwal na przez dwie trzecie z liczby właścicieli, płacących przyna mniej połowę podatków gruntowych. Koszta urządzenia i obsługi stacyi strzelniczych rozdziela się podług pewnych stałych norm a rozmieszczenie stacyi wymaga zatwierdzenia władzy. Konsorcjum tym przysłuża prawo wywłaszczenia w razie potrzeby urządzenia jakiejś stacyi strzelniczej na cudzym gruncie. W końcu ustawa ustanawia niską cenę prochu do tych celów, oraz warunki przymusowego ubezpieczenia na życie wszystkich puszkarzy, obsługujących stacye strzelnicze.

(m)

Ostrzeżenie. Niektóre niemieckie firmy handlowe, ogłaszają w czasopiśmie rolniczych i ogłoszeniach bajeczne szcze-

góły o wzroście i przymiotach nowej rzekomo rośliny pastewnej polecanej pod nazwą: „*Pennisetaria*“, sprzedając naturalnie nasienie po dość wysokiej cenie, bo 1 markę za 200 nasion! Otóż profesor Prurwith w artykule ogłoszonym w *Oesterr. Landw. Wochenblatt* donosi, iż roślinę tę sam wysiewał i zbadał i okazało się, iż jest ona znana jako rodzaj prosa cukrowego w koloniach niemieckich w Afryce, i uprawiana tam na ziarno. Właściwą jej nazwą brzmi „*Fenicillaria spicata*“ albo *Pennisetum typhoidum* a z postaci podobna do Sorga czyli tak zw. prosa cukrowego, nie osiąga jednakże tej wielkości i w ogóle u nas nie wytrzymuje żadnego porównania z końskim zębem albo z sorgiem. Zatem ostrzegamy!

Pytania i odpowiedzi.

Pytanie 8. Proszę uprzejmie Panów gospodarzy, którzy znają siewniki Columbia Clayтона i Schuttelwortha i Viktoria-Drill Hofhorra et Scharanza, żeby podali swe praktyczne uwagi, który z tych dwóch siewników jest lepszy, praktyczniejszy, i jakie są ich zalety i wady.

Odpowiedź na pytanie Wp. W. A. w N. w Numerze „Rolnika“ 5.

Nie wchodząc zupełnie w krytykę wyrobów *Mac-Cormicka*, która to firma także jest godna uwagi, muszę w interesie prawdy sprostować, że żniwiarki — wiążące Deeringa, nie są bynajmniej fabrykatem niemieckim, ale również jak Cormicka, amerykańskim i to towaryzstwa „*Deering Harvester Company*“ w Chicago, wyrabianym wyłącznie w Ameryce; w Europie są tylko filie sprzedawcy tychże.

„Deering“ uzyskał na wystawie paryskiej w r. 1900 najwyższe uznanie, a także i na próbie konkursowej w Żurawicy dolnej, opisanej w „Rolniku“ dnia 15 grudnia 1900, przyznano mu pierwszeństwo przed Cormickiem, Woodem i innymi. Pracuje on, o ile mnie wiadomo, z uznaniem właścicieli pp. Wł. Fedorowicz a w Oknie, u Radey dworu Jagiermana w Łuce, hr. Zamojskich i Tarnowskich w Królestwie Polskim i t. d.

J. Józ. Neum.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 5. lutego 1902 Pszeniaka gotowa 8-60—8-80, na terminu — zyto gotowe 6-50—6-90, na terminu, — owsis obroczny gotowy 6-75—7—, na terminu, — jęczmień pastewny 5-50—5-75, brow. 6-50—7-50 rzepak 13-75—14—, nowy — „Inliuka 11—11-50, groch pastewny 7-75—8-25, do gotowania 8-50—12-50 wyka 7-75—8-50, bobik 6-25—6-50, hreczka 6-75—7-25, kukurudza gotowa 5-90—6-10, stara —, chmiel 22—25 kg., —, koniuczyna czerwona 50.—68—, biała 45—95—, szwedzka 50—95, tymotka 30—38—, spirytus parias Tarnopol gotowy 16—16-25 na terminu, 15-50—15-75.

Usposobienie lepsze trwa dalej.

Bank rolniczy we Lwowie.

Wiedeń, 27 stycznia. Na wczorajszy targ bydła rogatego, przeznaczonego na rzeź, sprzedano ogółem 4596 sztuk, z tego z Galicji 936, z Bukowiny 23. Przebieg targu indy. Ceny niezmiennione. Z tego spędu nie sprzedano sztuk 427. Galicyjsko-bukowińskich wołów sprzedano 94 sztuk po 52 do 59; 437 po 60 do 67; 325 po 63 do 74; 32 po 72 do 75 k. Buhaje podtuzone bez różnicy pochodzenia kupowano po 60 do 72, krowy podtuzone po 48 do 60. Bydło chude po 32 do 50 kor., wszystko za centnar mierzony żywej wagi.

Wiedeń, 5. lutego. Na targ niogarciżny przywieziono ogółem 11.866 sztuk świń, między temi 5.210 świń galicyjskich. Ceny za tucze świnię węgierską 88 do 91 h., za galicyjską młode świnię 64 do 82 h., za kilogram żywej wagi.

Holenderskie towarzystwo chowu drobiu urzędują międzynarodową wystawę drobiu w Amsterdamie w dniach 14 do 16 lutego b.r. Oprócz licznych gatunków drobiu i królików obejmuje wystawa także przedmioty i urządzenia pozostające w związku z chowem drobiu i handlem jajami. Szczegółowych wyjaśnień udziela na żądanie p. R. Janssens, Amsterdam, 5. Wateringskans.

Redaktor odpowiedzialny *Prof. Dr. Kazimierz Micyński*.
Nakładem galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego.

Czytelników naszych prosimy, aby zamawiając cokolwiek podług inseratu w naszym piśmie powoływali się zawsze na „Rolnika“.

Polecamy prenumeratę znanych bogatych w treść obficie ilustrowanych, wytworne wydawanych pism fachowych:

Allgemeine Wein Zeitung Redaktor: Antonio dal Piaz. Wychodzi co czwartek, Przedpłata za kwartał 1 złr. 50 ct.

Wiener Landwirtschaftliche Zeitung Redaktor naczelny: Hugo H. Hirschmann. Wychodzi w każdą środę i sobotę, Kwartalnie 3 zł.

Oesterreichische Forst- und Jagdzeitung Redaktor: Nadleszczy Józef E. Weinelt. Wychodzi co piątek Kwartalnie 2 zł.

Hugo H. Hirschmann. Wydawnictwo pism. Wiedeń I. Schauflegasse 1. 6.

LITOGRAFIA i Drukarnia

Pillera i Spółki

połączone

ETykiety na flaszki, pudełka aptekarskie jednokolorowe lub barwne.

Karty adresowe pastwisk na lity, faktury, urzędowe wykonane

BILETY WIZYTOWE litografowane

Zaproszenia ślubne i balowe.

Fabryki oświetlenia kształtów i kształtów.

Dyplomy obrzoły, plany, nuty, ogłoszenia i plakaty.

Tutki cygaretowe, cenniki, autografie i wszelkie roboty w zakres artystyczno-litograficzny wchodzące wykonane wzorowo i na czas oznaczony.

LWÓW,
Lyczaków 1. 3.
Telefon Nr. 85.

Dr. G. Schmidta, lekarza sztabowego i fizyka, słynny

Olejek słuchowy

usuwa czasową głochoć, wyciek z uszu, szum w uszach i przytyptony słuch, nawet w wypadkach zadawienia. Do nabycia po 2 złr. za flaszke wraz ze sposobem użycia, jedynie w aptece Piotra Mikolascha we Lwowie.

Lwowska Izba załatwień dla rolnictwa handlu i przemysłu.

plac Dąbrowskiego 1. 5.
(march towarz. wzajem. pomocy urzęd. prywatn.)

połączone do kupna majątki ziemskie, także z gorzelniami zbadane przez nrs. nauki, lub naszych fachow. meżow. zaufania. **Dzierżawy** większych i mniejszych majątków. **Realności** w mieście i na prowincyi **Przeprawa** zamiany majątków ziemskich na realności w mieście i na prowincyi 2—5

Akademicko

wyszałcony agromom z kilkuletnią praktyką obecnie samodzielnym zarządcą przeszło 200 morgowem gospodarstwa, poszukuje samodzielnego stanowiska na procenta od dochodu czystego za który gwarantuje 6 do 1000 kór. kaucya. Zgłoszenia **JW. 13. post. restan. Lwów.** 9—10

Zaopatruje w motory stalowe wietrzne, wodne dla wili, folwarków, ogiełni, ogrodów etc. od 320 kor. w górę. Biuro techniczne

„Agrikola“

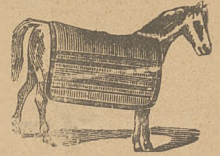
Inh. M. Schwarz, Wiedeń XX/2 Passettistr. 29. Cenniki darmo franco. 2—26

Zarząd dóbr Tłumacz

ma do sprzedania: krowy, buhajki i jałownik czystej rasy „Szwyc“ ceny według żywej wagi. 1—4

Dobra ziemskie, powiat

Zółkiew 3 mile od Lwowa 250 morgów roli i 250 morgów najpniejszych łąk, są zaraz do wydzierżawienia. Blizsza wiadomość w biurze Plołna we Lwowie.

Połączone fabryki towarów wędlinnych oferują obecnie przeznaczenie około 4000 sztuk tak zwanych

Wojskowych derek na konie

po bajecznie niskiej cenie

tylko 2 zł. 25 ct. za sztukę a 4 zł. 25 ct. za parę

(6 par odsyła się franco).

Te grube, nie do zniszczenia derki są tak ciepłe jak futra cienno-szare albo brnatne, wielkości 150x195 cm., więc okrywają całego konia.

Wyraźnie pisane obstalunki, które załatwiają się tylko za pobraniem pocztowem lub przy nadstaniu z góry należyciej prozszę nadsyłać do

Steiner'a

Domu komisowego

połączonych fabryk derek w Wiedniu, II. Taborstrasse 27, Za nieodpowiadający życzeniu towar obowiązują się pieniadze otrzymane zwrócić.

Tysiące pism z uznaniem i obstalunkiem powtórny i tak: Z zarządu dóbr ks. Schwarzenberga w Turach: A. Koren, Burmistrz w Podkaj, Frc. Lewstok w Cernce; Alher'a hotel w Pottenan, Noisternig w Malin, Wny Proh. Bardyn w Lany Rorter w Suceh dol i t. d.

Proszę żądać cennika przedmiotów gospodarskich, gratis i franco. 34—?

Kurnik Wiązownicki

ma do sprzedania:

Kury Dorkingi trójka po 16 Kor. Kury włoskie kuropatwiaki trójka po 14 Kor. Indyki amerykańskie sztuka po 8—10 Kor. 4 gęsiory endeńskie sztuka po 10 Kor. 30 kaczorow Pekin po 6 Kor. 2—3

Pierwszorządne Sadzonki chmielowe

ofiaruje po najniższych cenach dziennych — za zaliczka prosto z miejsc produkcyi Ludwik Kohn, Truowan pocz. Saaz. 1—3

Poszukuje się do kupna majątku ziemskiego, w którym byłoby około 1000 morgow ładnego lasu i do 500 morg. ekonomii w dobrej glebie. Zgłoszenia z grzeźności przysyłajcie do Urzędu Pocztowy w Borowej k. Mielca. 3—5

Rządca dóbr żonaty obeznany w wszystkich gałęziach gospodarstwa i gorzelnictwa, z chlubnymi długoletnimi świadectwami z większych dóbr na Szlasku i Galicji poszukuje posady. Adres: P. P. ost. restant. Wola Łużańska. 3—4

Rządca kawaler

w sile wieku dubianczyk z 16 letnią praktyką, poszukuje od 1 kwietnia 1902 r. posady rządcey lub ekonomia na wikt lub ordynary. Blizsza wiadomość u M. S. post. rest. Słowita p. loco. 5—6

Rządca z akademickim wykształceniem w sile wieku, żonaty, bezdzietny który zarządza samodzielnie większymi dobrami od lat dwudziestu, poszukuje odpowiedniej posady. Adres: Franciszek Pawłowicz Podhajczykki Justynowe p. Trembowla. 7—6

100 do 200 koron dam za wyrobienie posady ze rzadu do gospodarstwa. Adres A. A. p. rest. Plesna przy Tarnowie. 3—4

Owies Ligowo, Jęczmień Goldfoil:

wypróbowane, plenne odmiany, po cenie 18 koron za 100 kg loco Przeworsk, z poleceniem za czystość i sile kiełkowania, nabyć można w Mikulicach poczta Przeworsk. 3—6

FABRYKATY KRAJOWE

Za najlepsze na ostatnich próbach odbytych w Tarnopolu staniem Tarnopolskiego Oddziału Galic. Towarz. Gospodarskiego uznane pługi wszechświatowej sławy fabryki

Rudolfa Baechera w Rudnicach

jak również siewniki specjalnej fabryki

Fr. Melichara w Brandeis

poleca gorąco na nadchodzący sezon W. W. Obywatelom Jeneralne zastępstwo na Galicyę i Bukowinę

Zygmunt Parnes Podwołoczyska

Filja we Lwowie ul. Grodecka 1. 30.

8 złotych, 19 srebrnych medali, 30 dyplomów honorowych i uznania

Kwizdy - - - -

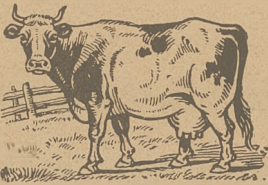
- - - Korneuburski prosek do paszy -

Weterin-djetyczny środek dla koni, bydła rogatego i owiec. Od 50 lat w większej części stajon używany, przy braku chęci do jedzenia, złem trawieniu, dla poprawienia mleka i pomnożenia wydajności u krów. Cena za 1/4 pudełko kor. 1.40, za 1/2 pud. 70 hel. Prawdziwy tylko z powyższą marką ochronną, do nabycia we wszystkich aptekach i drogueryach.

Skład główny

Franciszek Jan Kwizda

c. k. austr.-węg., król. rumuński i ks. bułgarski dostawca dworu
Aptekarz obwodowy w Korneuburg pod Wiedniem.

Rządecy samodzielnego do zarządu kilku folwarków poszukuje się od 1/4 reflektanci winni złożyć odpisy świadectw, z załączeniem rekomendacyi z ostatniego miejsca oferty pod Lit. **K. C.** Tarnob., postlagernd. 1—4

Jarą pszenicę do siewu

Bunatke — cylindrowana po 9 zł. za 100 kilo wraz z workiem loco Halicz — ma do sprzedania Zarząd dóbr. Międzyhoroc 2—4

Zarząd dóbr Ottyniowice
poszuk. Chodorów, poszukuje:

- 1) leśniczego uzdolnionego we wszelkich działach leśnictwa, łowiectwa i prowadzenia obszaru dworskiego. Podania nie uwzględnione zostaną bez odpowiedzi jakoteż nie zwraca się odpisu świadectw. W podaniu należy podać warunki.
- 2) buhaja rasy Oldenburskiej zdolnego do skoku.
- 3) kupi 100 ctn. metr. bobiku. 1—2

Godne uwagi.

Poszukuje posady, administracyi wiekzszego majątku ziemskiego, rzadca samodzielnego z 20-let. praktyka i akademickim wykształceniem, który zarządzą po kilka lat pierwszorzędnymi skarbami w W. Ks. Poznańskiem. Obznajomiony w każdej galezi gospodarstwa tak na polu rolnem jak i fabrycznem. Łaskawe oferty uprasza przesłać pod adresem: „**Rolnik**“ **Poste-Res-tante „Biadoliny“ poczta loco.** 10—10

Mężczyzna 37 lat, żonaty, bezdzietny, poszukuje posady zarządcy lub samoisnego ekonoma od 1-go marca. Rekomendacya chlubna. Obieznany z uprawą buraków cukrowych, chmielu i w ogóle wszelkich ziemiopłodów, gospodarstwem mlecznem i wypasowem. W razie potrzeby obeznany również z gospodarstwem lasowem. Łaskawe zgłoszenia pod **A. N. poste restante Lwów.**

Woły na gorzelni opasowe rawet nie gotowe małe i wielkie, poszukuje się. Blizsza wiadomość Geraus post rest. Lwów. 1—3

Zarząd dóbr Grochowice
posz. Pikulice, poszukuje

70 cetnarów wyki nasiennej
próbki z podaniem ceny uprasza się nadsyłać do Zarządu dóbr. 1—3

60 sążni dobrego siana
Bursztyn (folwark). 2—3

Zarząd dóbr Nowosiółki
Kardynalskie pocz. i stac. kolei
Uhnów poleca do siewu:
Owies Ligowo po 8 zł. za 100 kl.
„ czarny 7 „ 50 100 „
Jęczmień Goldfoill 7 „ 50 100 „
Groch drobn. biały 10 „ 50 100 „
„ zielony 12 „ — 100 „
Na żądanie wyśle się próbki. 2—3

Ważne dla Kółek rolniczych!

Polecana reskryptom c. k. Namiestnicstwa z 7 grudnia 1901 i 127674 broszura pod tytułem: „**Przepisy o pomorze swni**“ dla użytku gospodarzy wiejskich skrośił Jan Guckler, c. k. starszy komisarz powiatowy, jest do nabycia w Księgarni Polskiej we Lwowie, plac Maryacki 11 w cenie: 20 centów, z przesyłką 25 centów (50 h.). 1—3

ODDZIAŁ ROLNICZY

Związku handlowego Kółek rolniczych
w Krakowie i we Lwowie
ul. Piłarska 4 ul. Kopernika 2.
z filiami w Rzeszowie i Wicliczce
pol-eca na sezon wiosenny

Nasiona gospodarskie

Koniczyny, lucerny, trawy, buraki, marchew, wyka,
lubiny, w najlepszej jakości i pod gwarancją najwyższej
czystości i siły kiełkowania.

Nawozy sztuczne

superfosfaty, mąki kostne, saletrę chilijską, mąkę
żużlową Thomasa, i t. p. pod gwarancją pełnej zawar-
tości składników pokarmowych.

Maszyny i narzędzia rolnicze.

z fabryki H. Cegielskiego, Tow. akc. w Poznaniu
najlepsze oryginalne amerykańskie maszyny żniwne „Bur-
ekey” fabryki Aufmann Miller & Co w Akron Ohio-
U. S. A. i t. d.

Cenniki i katalogi darmo i opłatnie.

Kierownictwo Oddziału rolniczego.
Dr. Adam Prażmowski Dr. Tadeusz Kudelka
we Lwowie. w Krakowie.

2-3

Grudę u bydła
usuwa ją po kilkakrotnem użyciu

Maść i proszek

wyrobu **JÓZEFA ZBYSZEWSKIEGO** aptekarza
w Busku.
LICZNE PODZIĘKOWANIA SĄ DO PRZEJRZENIA.
Cena 1 puszki maści 2 K., 40 h. Cena puszki
proszku 3 K.
Za nadesłaniem przekażem pocztowem 6 koron wysłać do każdej stancyi
pocztowej franko Apteka **J. ZBYSZEWSKIEGO W BUSKU.**

GRUDE

u bydła usuwa niezawodnie skutkująca maść z apteki i wyrobni specjalnych środków weterynaryjnych w **Bursztynie**. Blaszanki 1/4 kilowe w cenie po 2 K.

Liczne uznania i listy pochwalne!

Każdy właściciel koni

niech kupuje tylko nasze, zawsze ostre **Patentowane H ocyłe** (skaleczenia wykluczone) z obok przedstawioną marką fabryczną.

Nasładownictwo odrzuciliśmy bo korzyści ocyli H zależą od specjalnego gatunku stali, której tylko my używamy. Żądać nowego ilustrowanego katalogu, **Leonhardt i Spółka — Berlin-Schöneberg**. Specjalna sprzedaż na Austro-Węgry Kaszab-Breuer, fabryka śrób Budapeszt VI. Vaczikorút 33. 10-12

NO WE.

Podkowy dla wołów
Patent Zehetbauer
Niezbędne dla rolników, gospodarzy, dla browarów gorzeln etc.
Główna sprzedaż
Echinger u. Fernau
Wiedeń XV. Neubaugürtel, 7 i 9.
Cenniki na żądanie. 8-25
Wystawa rolnicza w Ried 1901. Najwyższe odznaczenie „złoty medal”.

NO WE.

KOMITET C. K. GAL. TOWARZYSTWA GOSPODARSKIEGO

we Lwowie, ul. Słowackiego 8

sprawdza dla członków swoich

wszelkie nawozy sztuczne

wedle warunków specjalnego cennika.

Rabaty przyznane Komitetowi przez fabryki przy odbiorze wielkiej ilości nawozów rozdziela się z końcem roku pomiędzy odbiorców.